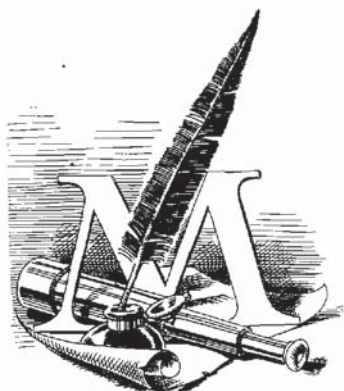

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΦΤΕΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟ

ΟΠΟΥ Ο ΑΡΠΑΤΙΛΑΟΣ Ο
ΠΡΩΤΟΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΙ ΜΕ
ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΤΟΥ ΦΤΕΡΟ ΚΑΙ
ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΤΟΥ ΤΗΛΕΣΚΟ-
ΠΙΟ

ια φορά κι έναν καιρό, σε μια μακρινή χώρα που την έλεγαν Ουρανούπολη, βασίλευε ένας μισητός άρχοντας, ο Αρπατίλαος ο πρώτος. Ο άρχοντας αυτός είχε δώδεκα κορόνες. Κάθε μήνα, δηλαδή, άλλαζε κορόνα. Είχε επίσης ένα χρυσό τηλεσκόπιο και ένα φτερό από κοράκι. Πρώτα θα σας πω τι έκανε με το φτερό από κοράκι και μετά θα σας πω τι έκανε με το τηλεσκόπιο: Με το φτερό έγραφε νόμους. Όχι όμως συνηθισμένους νόμους. Νόμους απαίσιους και φοβερούς.

Για να σας δώσω ένα παράδειγμα, ήθελε οι υπήκοοί του να δουλεύουνε ασταμάτητα στα ορυχεία

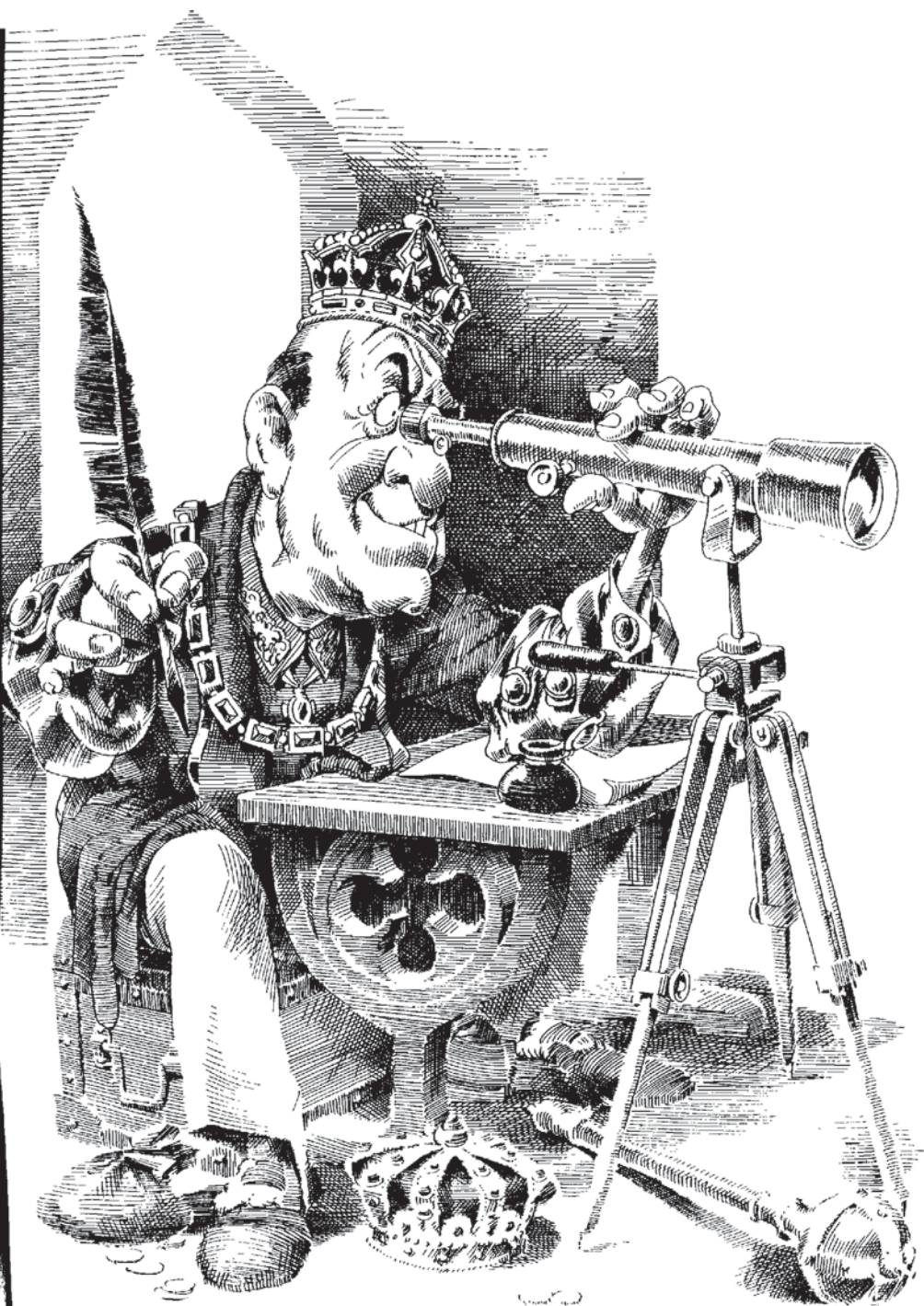
και να βγάζουνε πολύτιμα πετράδια, για να στολίζει τις δώδεκα βασιλικές κορόνες του. Γι' αυτό είχε βγάλει ένα νόμο που καταργούσε τις Απόκριες, τα διαλείμματα των σχολείων, τα πάρτι των γενεθλίων και τις Κυριακές. Σύμφωνα με το νόμο αυτό, οι Κυριακές άλλαζαν όνομα: Βαφτίζονταν «Προδευτέρες» και δεν ξεχώριζαν στο παραμικρό απ' τις κατονικές Δευτέρες.

Ένας άλλος νόμος πάλι όριζε ότi όλα τα λούνα παρκ και οι παιδικές χαρές έπρεπε να κλείσουν και στη θέση τους να στηθούν πέτρινες φυλακές. Τις φυλακές τις είχε ανάγκη ο Αρπατίλαος, για να κλείνει όσους παραβίαζαν τον προηγούμενο νόμο και τολμούσαν να σβήσουνε κεράκια γενεθλίων ή να ντυθούνε πιερότοι ή μπαλαρίνες τις Απόκριες ή να μην πάνε σχολείο την Προδευτέρα.

Και επειδή οι φυλακές χρειάζονται λουκέτα και συρματοπλέγματα, είχε βγάλει έναν άλλο νόμο, που όριζε ότi όλοι οι ανθόκηποι και τα πάρκα έπρεπε να πυρποληθούν και στη θέση τους να χτιστούν εργοστάσια κατασκευής λουκέτων και πλεκτήρια συρματοπλεγμάτων.

Και να 'ταν μόνο αυτοί οι νόμοι!... Δεν ήταν... Είχε βγάλει τόσους πολλούς νόμους ο Αρπατίλαος, που οι ταλαίπωροι οι Ουρανουπολίτες, ό,τι και να κάνανε, δεν μπορεί, όλο και κάποιον θα παραβίαζανε.

Ο λόξιγκας, ας πούμε, απαγορευόταν αυστηρά· κι όποιος φταρνιζόταν ή έξιυνε τη μύτη του ή έκανε

κατακόρυφο στο μπαλκόνι του έπρεπε να πληρώνει βαρύ πρόστιμο.

Τώρα που σας είπα τι έκανε με το μαύρο φτερό, έφτασε η ώρα να σας πω τι έκανε με το τηλεσκόπιο. Το έπαιρνε λοιπόν, πήγαινε στον πιο ψηλό πύργο του παλατιού, που είχε δώδεκα παράθυρα, και παρατηρούσε την επικράτειά του, που απλωνόταν σαν πιάτο ολόγυρά του. Μόλις έβλεπε κάτι που του άρεσε, την πιο λαχταριστή τηγανητή πατάτα στο τηγάνι καμιάς νοικοκυράς, ας πούμε, ή την πιο σπαρταριστή τσιπούρα στα δίχτυα κανενός ψαρά, ειδοποιούσε με το γουόκι τόκι τους φρουρούς του, που έσπευδαν με τις μοτοσικλέτες τους, την άρπαζαν, την έβαζαν σε μια χρυσή χαρτοσακούλα και του την έφερναν.

Δεν είναι λοιπόν ν' απορεί κανείς που οι Ουρανοπολίτες αντιπαθούσαν φοβερά τον Αρπατίλαο. Καμιά φορά, μάλιστα, του έβγαζαν τη γλώσσα ή έκαναν γκριμάτσες πίσω από τη πλάτη του. Άλλοτε πάλι, τάχατες από απροσεξία, πετούσαν μίπανανόφλουδες μπροστά στην πύλη του παλατιού, για να γλιστράει και να πέφτει, όταν έβγαινε από το παλάτι, για να επιθεωρήσει τα ορυχεία.